

Hovoříme spolu v malém sále domu kultury ve Vsetíně, kde před dvanácti hodinami skončil koncert Jana Hrubého a tria, který byl beznadějně vyprodaný. Venku nevlídno a na východě se začalo zlověstně blýskat...

...jé, ty máš ještě diktafoněk, já mám taky. A dokonce jsem teď točil na kazetu, protože jsem si říkal, tyjo, co kdyby se mi to náhodou smazalo, když dělám rozhovor po dvou letech a ještě s takovým borcem (pozn. Vladimír Mišík)...

Jak ses vyspal v hotelu, v Magistru?

Za ta léta nás pořadatelé na Vsetíně ubytovali asi v pěti hotelech a tenhle je nejlepší. Tentokrát jsme si nezabouchli dveře na chodbě nahatý jako před měsícem po koncertě Luboše Pospíšila, kdy jsme pak museli spát čtyři ve dvou postelích. Snídaně výborná a navíc jsou tam pěkný, milý holky, ne starý, našťvaný báby, jako den předtím v hotelu Tatra v Kopřivnici ... a moc dobrý kafe...

...tak to je fajn. No, tento rozhovor děláme pro časopis Folktime, což je tak trochu tramský časopis o hudbě. Tedy základní otázka. Jsi tramp, nebo nejsi?

Zrovna včera jsem si říkal, když jsem mezi koncerty běžkoval kolem Pusteven a z Martiňáku pak šel dolů už pěšky probouzející se načechnou, vodou nasáklou předjarní přírodou, jak je to pro mě s léty důležitější element. Třeba pro Honzu Hrubého nebo Vládu Mišíka byla celý život základ hospoda. Já do hospody chodím taky rád, ne že ne, ale večer nebo v noci. Přes den mě to táhne ven. Jsem takový ten muzikant, že když je venku hezky, nedokážu sedět na hotelu nebo v restauraci.

Rodiče tě k tomu vedli, nebo jenom k muzice?

No, rodiče nejsou přímo muzikanti. Táta hraje u ohně na kytaru a hrál kdysi na violu, máma hezky a ráda zpívá. Dali mě do hudebky v útlém věku a máma se mnou hodně času trávila u piana. Podpořila to, co ve mně klíčilo. Pradědeček byl řídící a učil na housle. Jinak moc hudebníků v rodině nemám, brácha vycházkově na trubku... Moji rodiče se seznámili v oddíle Kruh, dnes spadá pod Ligu lesní moudrosti, tehdy asi pod T.O.M. (Turistický oddíl mládeže). Chodil jsem tam pak i já, mí sourozenci i bratrance, v podstatě jsem tam vyrostl. Každý celý červenec v teepee, každý druhý víkend na čundru nebo v zimě na roubence, co máme v Krkonoších. Takže já jsem až do vysoký školy, v podstatě do doby, než jsem se začal živit muzikou, nejvíc času trávil venku. Nocleh pod širákem byla pro mě přirozená věc, ve své době přirozenější, než nocleh pod střechou...

...takže bys kdykoliv klidně sbalil uesku a vyrazil...

...baťoh, karimatku a spacák. My pořád na čundry chodíme. Bohužel kamarádi můžou logicky o víkendech, kdy já hraju. Paradoxně k častějšímu výletění pomohl covid, to jsme byli asi čtyřikrát, protože jsem nehrál.

Já jsem byl kdysi zvyklej spát i v zimě ve stanu na sněhu, ale při loňském únorovém čundru jsme si mastňácky vzali penzion, holt zlenivělí čtyřicátníci (smích).

Takový ty léta od dvaceti do třiceti jsem byl dost bigbíťák, nejradši jsem hrál na elektrickou kytaru, přičichl jsem k hospodě a pivu... a teď se zase obloukem vracím k tomu, v čem jsem vyrostl.

Hrál jsi někdy celou noc u táboráku?

Stokrát? Já jsem si v podstatě zničil šlachy hraním u táboráku těmi příšernými oddílovými kytarami s vysokýma strunama. Oheň začal hořet někdy v deset večer a patřilo k dobrému bontonu tam vydržet do svítání. K ránu už jsme hráli Jasnou páku a Visáče, to jsou samý barréčka... a tím jsem si odrovnal ruce.

Vím, že máš rád Zelenáče. A co Honza Nedvěd. Toho jsi také hrával?

5P alias pět profesí Ondřeje Fencla

Napsal uživatel Dušan Trličík
Pondělí, 28 Únor 2022 22:30

